

סמל מכוֹלָף דוד ("דודו")
2132715

בן מזל ובן-ציוון

נולד ב- י"א ניסן תש"י"ג 27.3.1953

התגייס לצה"ל במחצית מאי 1971

שרת בגדוד 'הבוקעים' הראשון (51)

נפל ב- כ"ז תשרי תשל"ד 22.10.1973

בקרבת על החרמון.

בעל "עיטור המופת".

מכלוף דוד,

דוד, בן מוזל ובנו-ציוון, נולד ביום י"א בכניסה תש"ג (27.3.1953) בתל-אביב. הוא סיים את לימודיו היסודיים במושב עשרה, ואת לימודי התיכוןים סיים בבית-הספר "אורט" ברחובות. דודי, כפי שכינווהו בחיבה בני משפחתו וידידיו, נולד בבן אחרishi שתי בנות, ובניגוד למצופה עקב מעמדו במשפחה, לא התפתח הילד מפונק וקפריזי, אלא היה בירישן עצמאי מאוד. מאו היה בן חדש ימים ועד סוף שנת הלימודים השניה שלו התגוררה המשפחה במושב חצב, שמה עברה במסגרת התנועה "מן העיר אל הכפר". אחר-כך עברה המשפחה ל"כנות", ודודי למד בגדה. לאחר כשנה חזרה המשפחה ועקרה למושב עשרה, שם השתקעה לצמויות. דוד סיים את לימודי היסודיים, והלך ללימוד מוכנות בביית-הספר "אורט". מאו ומתחמיד גמיש אל מוכנות ליגיינהן, וניחן בידים וריזות ומוכנות בבואו לפיק"ה ולהרכיב מנגנונים. הוא הצטיין במיוחד, במקצועות הלימודים. אלומם בפסחיו היו קשורים במתמטיקה ופיזיקה, מתוך נטייה לתהום הריאלי של הלימודים. אלום בפסחיו היה ילד רגיש במוחוד, שהיה מוכן תמיד לעזרה לזולת כל יכולתו. הוא נהג לסייע להוריו בניהול הצרכנית שהחזיקו, ונשא מצריכים לבתי הלוקחות או להחסה במיחסנים. מעולם לא ישב בטל בשעות הפנאי. הוא הצטרכן לחבר לתנועת "הצופים" והשתתף בטילים ומבצעות. אהבה מיוחדת רחש אל חיים ואל כל הקשור בו. הוא הפליא לשחות ולשחק במחבטים, והעדיף טילים, שנסתתרו ברחיצת מרגענות בית. כשסיים את לימודי נרשם לבית-הספר האקסטרני "אבקורי", כדי למלוד לתעודת-בגרות.

דוד גויס לצה"ל במחצית Mai 1971 והוא צב לחייל הרגלים. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מפקדי כירחות חיר"ר, הוסמך כמכונאי רכב. אלום לאחר תקופה קצרה נשלח לקורס חובשים קרביים והוא עבר לחיל הרפואה כחובש. דודי העדיף את תפקידו החדש על היישבה בסיסי רפואי, וגם נכוותו לעזרה לזולת מצאה יתר ביטוי בתפקידו החדש. מעולם לא התלונן על כובד המשא שנאלץ לשאת במשותה של היחידה. להיפך, כשהאחד מחבריו למסע חש אותו, והוא אהב את חטיבתו, חטיבת "גולני", שכינה אותה בשם "חטיבת העץ הבוגד". דודי קנה לו חברים רבים, שאהבו אותו מאוד בזכות חביבות וטוב לבו. הם אהבו לשוחח אותו בעניינים שונים, אבל כששאלוהו שאלות הנוגעתו בו היה מתכנס בתוך עצמו ולא הרבה בדברים. בשעות הפנאי נהג לשבת בצד ולמנוד בשקייה את החומר הדרוש לשתי הבדיקות האחרונות, שנתרו לו כדי לקבל תעודה בוגרת. חברי זוכרים אותו לומד תמיד, בכל שעת של הפגה, כשהם נהגו לשבת בצד ולמנוד. כשפרצה מלחמת ים-הכיפורים עמדו דודי ואביו בתפילת בית-הכנסת. מיד כששמע את נמה המטושים וראה את המשאות הצבאיות בלב הבית, מיהר הביתה,לקח את מדיו שלא הספיק לכבסם מיום בוואו לחופשה הקצרה - ויצא בכיביש. הוא השתתף בקרבות נגד הסורים ברמת הגולן. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) נורה ונברג מירית צלה' סורי בקרב על החרמון, שעזה שטיפל בפציעים. הוא הובא למנוחת-עלמים בבית-העלמין בגדרות. השאיר אחיו הורים ושתי אחיות. לאחר נפלו הועלה לדרגת סמל והואעך לו "עיטור המופת". בתקודת העיתור נאמר: "ביום 22 באוקטובר 1973, בקרב על החרמון, בתקלה היחידה בהtagdot עזה של הסורים - ולחם מרים נפצעו. סמל דוד מכלוף ז"ל טיפול בפציעים רבים תחת אש אויב, עד שנפגע ונפל. במעשהיו אלה גילה אומץ-לב, קור-روح, ואחותות לוחמים למופת".

הורים ושתי אחיותיו רכשו ספר תורה, פרוכת לארון הקודש וספריו קודש לזכרו; סיפור חייהם מובא גם בחוברת "קשת יהונתן לא נשוג", שהוצאה לאור על ידי המועצה האזורית של גדרות.

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)
 בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיל חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבתות על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנונעדה לפרוץ באמצע Mai 1973. גם הפעם הערכו ראש המוסד, כי קיימן חשש סביר למלחמה. שר הביטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אם"ן, והורו להתכוון למלחמה במסגרת "គוננות לחול-לבן". חיל הים הסדר של צה"ל ובכללים לחומי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "គוננות לחול-לבן", והוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במיל"ט ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקרואת כניסה גדול בפרק הירקון בת"א, בו אמרוים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה (1948-1973) בחטיבת סדרה ולוחמתה. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והשם "ט טא"ל רובקה אליעזר ניצח בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

שבת, יום הכיפורים תשל"ד (6 באוקטובר 1973)
 בשבת יום הכיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, היו רוב חילו, גולני בbatisיהם במקומות מגוריهم. גדור "ברק" בפיקוד סא"ל יעקב שחדר היה בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפרק הירקון לזמן 25 שנים לחטיבת גולני. גדור "הבקעים הראשוני" בפיקוד סא"ל יהודה פלד סיים תעסוקה מבצעית ברצועה עזה והיה ב"חופה רגילה"; טירוני בסיס האימונים החטיבתי, שעסוק באותם ימים בארגון העצרות המתוכננת, יצא לביתם לחופשת שבת. גם גדור בה"ס למ"כים של חטיבת גולני, גדור "אריות הגולן" בפיקוד סא"ל דובי דרור, ולוחמי חסירות, פלוגת ה"ימר המעופף" בפיקוד סרן שמריהו ויינק, שהו ביום הכנפורים, שבת 6 באוקטובר, בbatisיהם. לעומת הירקון גדור גדור צפון, פלוגת ה"קו הסגול" ברמת-הגולן. מוצב החרמון בצפון החרמוני (106, 107) ועדי מוצבי גיזות קוניינטרה (108, 109, 110).

יחסיהכחות ברמת הגולן (6 באוקטובר 1973)
 יחסיהכחות בתחום סדרה הכות ביבשה בין כוחות פיקוד צפון וצבא סוריה בגזרת רמת הגולן ב-6 באוקטובר 1973 היו כדלקמן: לפיקוד צפון - אוגדה משוריינית אחת הכלולת שתי חטיבות טנקים, חטיבת ח"ר אחת (חטיבת גולני) וגדוד סיור פיקודי. סך הכל 177 טנקים ו-44 קני ארטילריה (11 סוללות של תותחים מתנייעים). סך"כ הצבא הסורי מנתה שתי דיביזיות משורייניות (מס' 3 ומס' 1 להן 460 טנקים, לא כולל את "כוח רפעת אסד") ושלוש דיביזיות ח"ר (מס' 5, 7, 9) עם כ-900 טנקים בחטיבות שריון עצמאיות וגדודי טנקים בחטיבות הח"ר; ככלומר: 10 חטיבות טנקים, שלוש חטיבות ממוניות, 9 חטיבות ח"ר ו-7 גדרות קומנדון;סה"כ מונה הצבא הסורי, שנערך בין دمشق לבין רמת הגולן ב-6 באוקטובר 1973, 1400 טנקים ו-930 קני ארטילריה, לא כולל מרגמות 120 מ"מ ועוד 36 סוללות טילי קרקע-אוויר. לנוכח המגמה ההתקפית של היערכות הסופית הוחלט ב-3 באוקטובר להעלות למרחב הגולן את כל חטיבת השריון הסדרה, חטיבת 7 ומספר סוללות ארטילריה עם צוורי בה"ס לתותחנים.

שלב הבלתיה בגיורה הצפונית (6–7 באוקטובר 1973)

אלוף פיקוד הצפון, יצחק חופי, העריך, כי "מאמיין העיקרי" הסורי היה בגיוורת פתחת קונייטרה, ועל כן השאיר את החטיבה 7 עם 105 טנקים מדרנים צענוריוון כעתודה פיקודית בשלושה ריכוזים גודדים סכיב נפה. בגיורה הצפונית, עליה הגנו לוחמי גדור "גדוען", היו אפוא 137 טנקים (105 של חטיבה 7 ו-32 מהטיבת "ברק"), ואילו בגיורה הדרומית, עליה הגנו לוחמי גדור הנח'ל המוצנחת, היה גדור טנקים מעורב, מפלוגות הטנקים של "סער" ו"סופה" של חטיבת "ברק", ولو 40 טנקים בלבד.

התקפה הסורית במלחת יום הקרים הchallenge בסמוך לשעה 14.00 בהפגזה ארטילריה כבדה על כל המוצבים ובתקיפת מטוסים על מפקדות עורפיות ומתחנות עופרים. לאחר ריכוך אויריאו ארטילריה וחתת חיפוי ארטילרי צמוד נעו צוותי הקרב של דיביות החיר' לעבר תעלת הנ'ט החפורת לאורך ה"קו הסגול" במטרה לכבות את קו המוצבים ולהגיע בתחום שעות ספורות לכיבוש האורך מסעדה–קונייטרה–רפיד. בגיורה הצפונית נכשלו הסורים במשימתם. כוחותיהם חדרו אמונם מזמן לחרמוני ולבוקעתא, אך הם לא הצליחו לבסס מאחז כלשהו. הישגיהם היחידים פתיחת המלחמה היה כיבוש מוצב החרמון הישראלי.

קרב ההבקעה בחזית הצפון (11 עד 24 באוקטובר 1973)

ב-11 באוקטובר 1973, בהמשך לתקפת-הנגד שהביאה את צה"ל לשילטה מלאה על כל רמת-הגולן (8 עד 10 באוקטובר 1973), פתחו כוחות פיקוד צפון בקרב ההבקעה גדור לשטח סוריה. היה זה "מאם עיקרי" של צה"ל בחזית הצפון, שנועד לפתחו שלב חדש במלחמה וכפיתה הפסקת-יאש על סוריה. לאחר ריכוך אויריאו ארטילריה כבד על הקו הסורי הקדמי בוצעה התקפה דו-אגודתית מדוגמת.ראשונה הבקעה אוגדת רפאל איתן עם לוחמי חטיבת גולני, ועם לוחמי חטיבה 7 בציר ג'ובטא-אל-ח'שב – מזרעת בית-ג'ן. מיד אחריה הבקעה אוגדת דן לנור בגיוורת ח'יאניינה, על הכביש הראשי ("אמריקה") לכיוון دمشق.

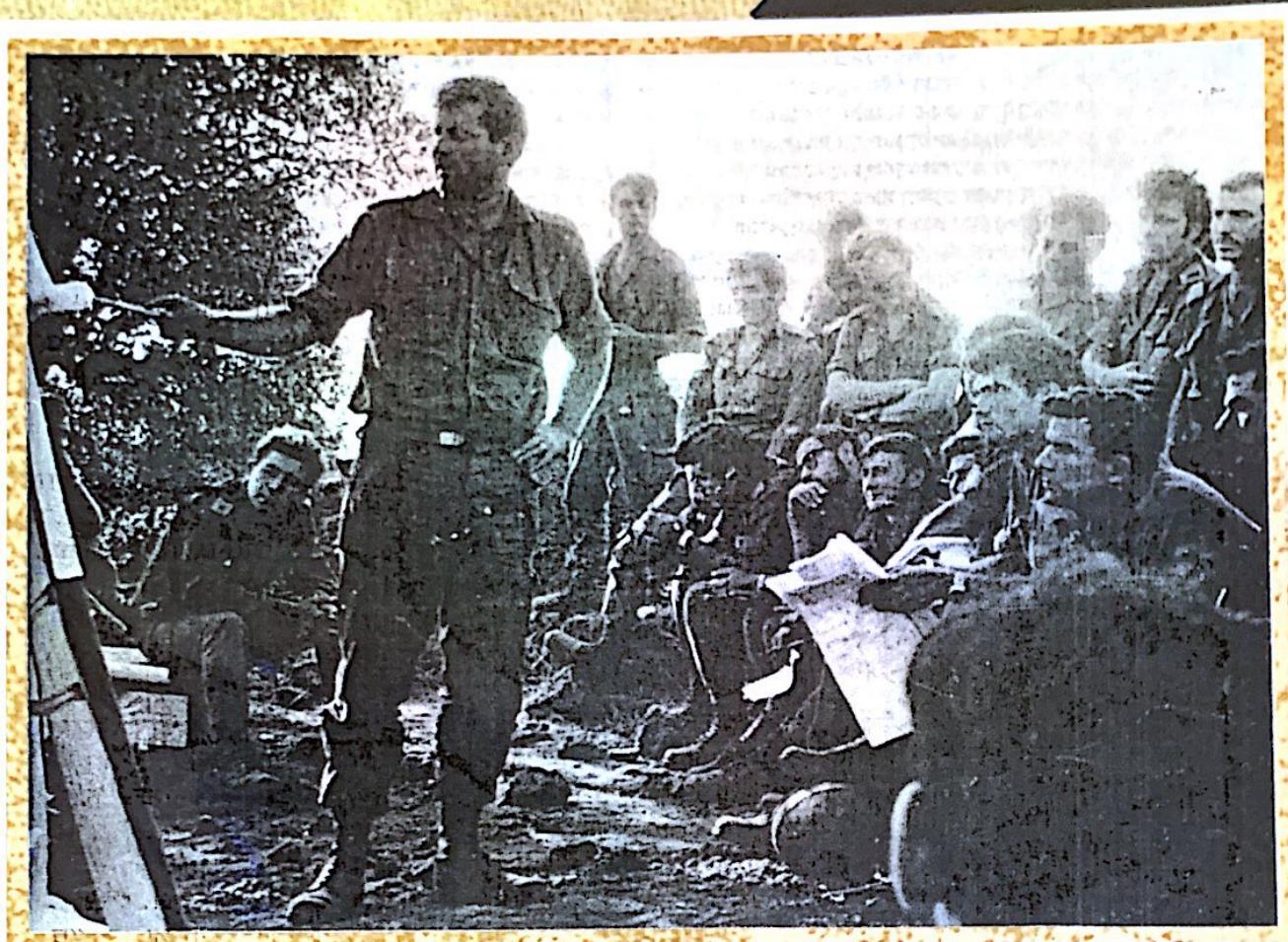
קרב ההבקעה ארך יומיים (11–12 באוקטובר 1973), ובמהלכו הובקע המשריך הסורי ונכש בשטח גדור עד קו מזרעת בית-ג'ן – תל-אשמס – תל-ענתר – כוחות אוגדת איתן עמדו להמשיך בתנועה לעבר מערבי סעسع, וכוחות אוגדת לנור היו בתנועה לעבר מחוות גנבר, אך המשך התקיפה בוטל בגלגול הופעת כוח שריון עירקי באגף הדרומי של כוחותינו.

הופעת חילות המשלוות הירקיים והירדניים בגוירות תל-ענתר – כפתחה על כוחותינו היררכות מחודשת. אוגדת לנור תוגברה בחטיבת השריון 205 בפיקוד יוסי פلد ונערכה לבליימת הירקיים, שקיבלו סיוע אויריאו ארטילריאי סורי. ב-13 באוקטובר התפתח קרב יום ע"י כוחותינו, והכוח הירקי ספג אבדות כבדות. באותו יום הופסקה גם התקדמותו אוגדת איתן לעומק השטח הסורי, וחילוי גולני נערך עם כוחות שריון קטנים במקומות שליטהם בגיוורת סעסע–מזרעת בית-ג'ן, לבליימת התקפות-הנגד צפויות.

במשך שבועיים (14 עד 21 באוקטובר 1973) נערכו קרבות מקומיים בגיורות שונות של "המובלעת הסורית". כל התקפות-הנגד של הסורים (בגיוורת מזרעת בית-ג'ן) ושל הירקיים והירדניים בדרום "המובלעת" נהדרו. יתרה מזאת, כוחות מאוגדת לנור הרחיבו את שליטתם ע"י כיבוש התיילים עטמר ועקליה, ואח"כ נכבשו שטחים מפתח ווסףם להגנת "המובלעת", תל-אשמס (12–14 באוקטובר 1973).

ואונ-גננה (19 באוקטובר 1973). חילוי גולני המשיכו להחזיק במזרעת בית-ג'ן, בגיוורת ח'ריה, בתלא-חמר, ובצומת חזד. גדור הטירונים שהה בכפר חרפא לבב "המובלעת הסורית".

קבוצת פקודות - לפני היציאה לקרב

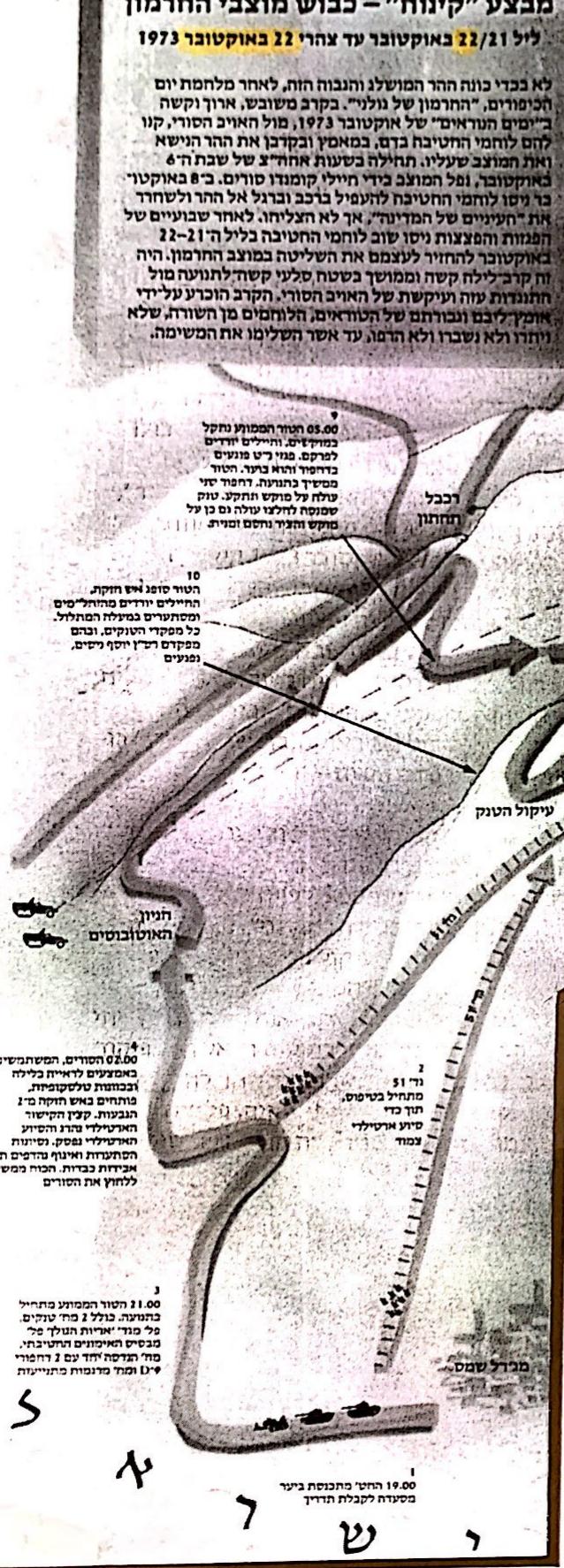

מפתח הקרב, והיום שבו נפל דוד ז"ל

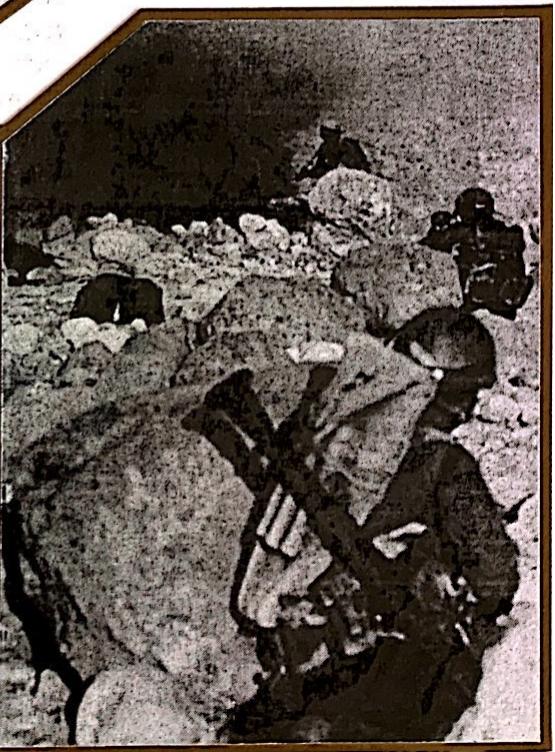
מבחן "קינוח" – כבוש מוצבי החרמון

22/21 בוקטובר עד צהרי 22 בוקטובר 1973

בא בכדי כונה ההר המושל והגבוה הוה, לאחר מלחתות יוס
קוכמומיות, "ההרמן של וולווי". בקרוב מושבש, אורך וקשה
7'5"ים העוראים" של אוקטובר 1973, מול האוכף הסופי, קנו
הרים הנוחים בלחמי הפלישה בגדה, במאסן ובקרון את הר היפה
אתה המתוחזק שעריו, ומול המונג בdry תליי קומונו רואים. ב-6 באוקטובר
זר יסו לוחמי החטיבה להעפלה בלבב וברגל אל החור ולשרוד
תות' העיניים של מילידין", אך לאagalתו. לאחר שעוניים של
22-21 ביל' הד'
המנוגת והמסוכנת לחזיר לאגמים ששליחתם בבורבון הרמן. היה
זה קרב לילך קשה וממושך בטחנה סלעי קשה להזעקה מול
המנוגת עזה ומייקשת של האוכף הסורי. בקרב הוכרע עליידי
ועמץ לבם ובורמתם של הגדודאים, הלוחמים מעתה, שלא
הנורא בזעם נזקם, נזקם בזעם נזקם.

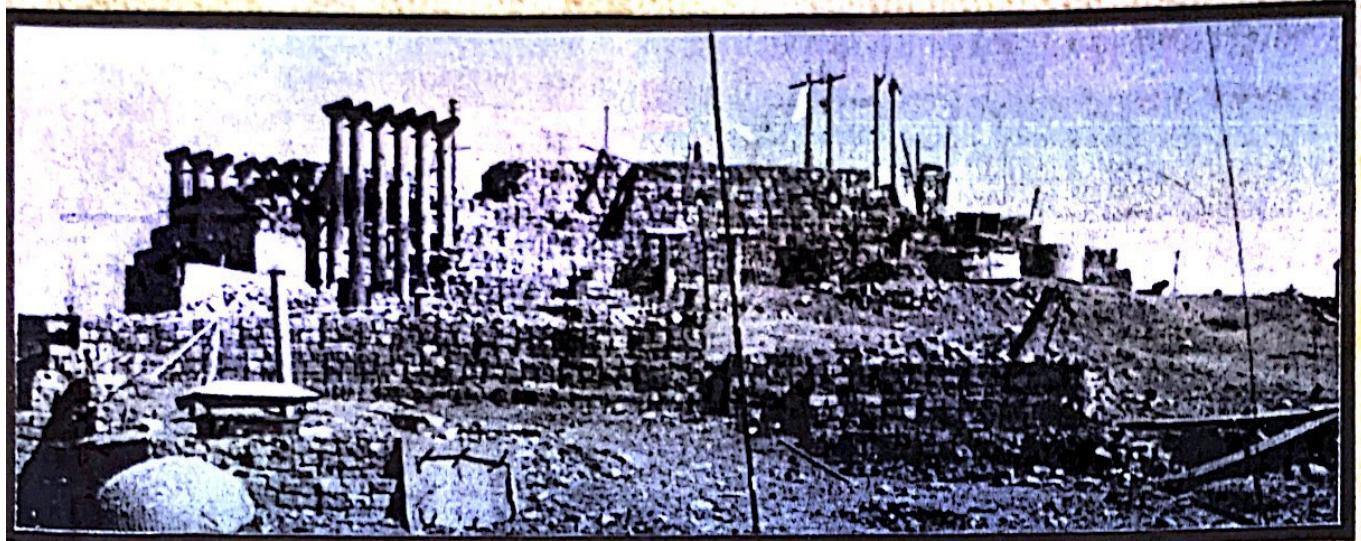
במהלך הקרב

בדרכ אל היעד

מוצב - חרמוני

פינוי פצועים

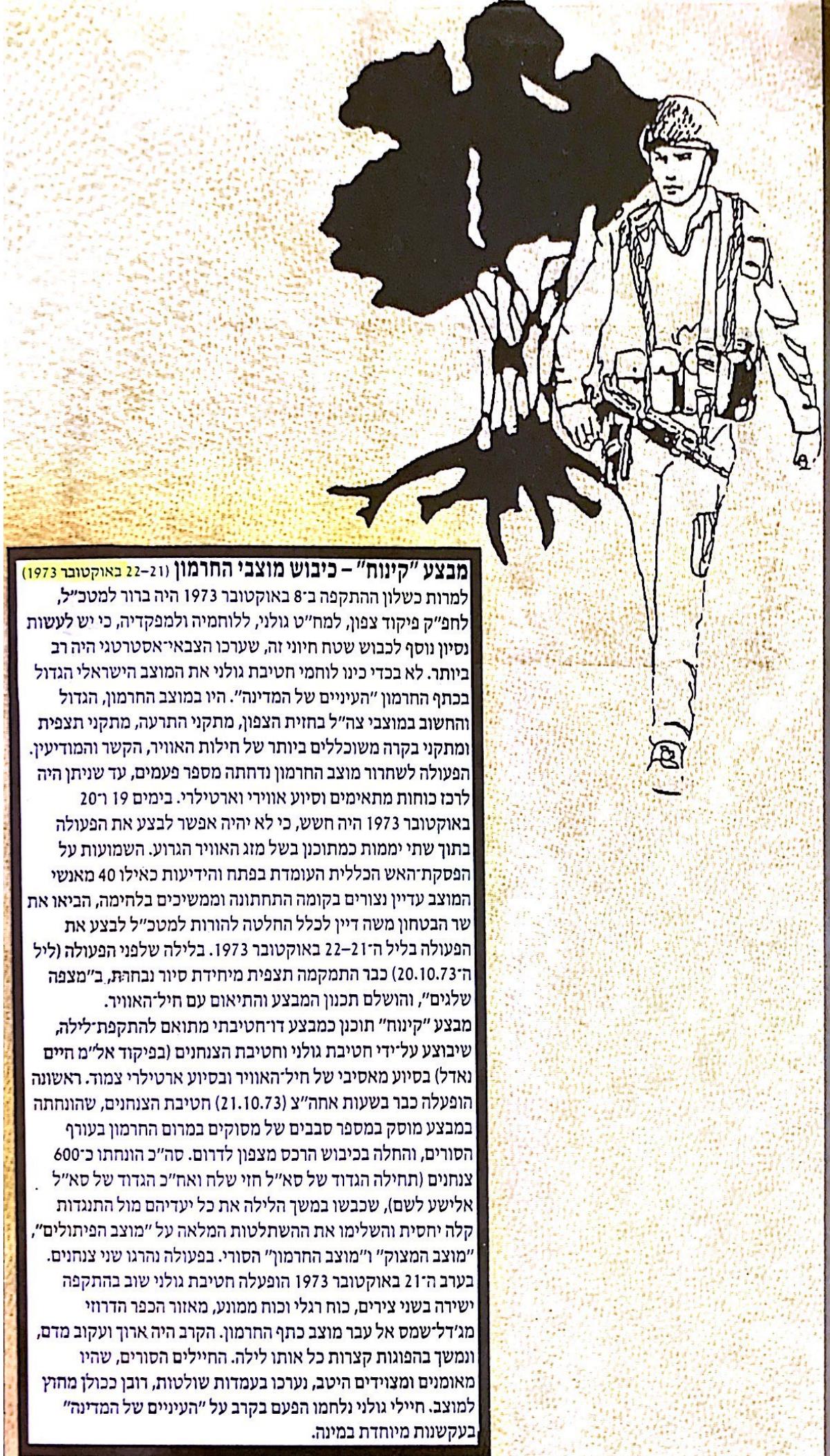

הקרב על "העינים של המדינה" (22 באוקטובר 1973)

רבים מן המפקדים נפצעו ונרגשו. בין השאר נפצעו המח"ט אל"ם אמיר דורי, מגד"ד "הבוקאים הראשוני" סא"ל יודקה פلد, ומפקד כוח הטענים, ונרגג מפקד הסירות רס"ן שMRIHO וויניק. הלחימה הייתה איטית וקשה יותר מאשר בקרבות רבים אחרים של צה"ל בכלל ושל חטיבת גולני בפרט. בקרב על "העינים של המדינה" הוכרע בזנותו אומץ-ליבם, עקשנותם ודבקותם במשימה של הטוראים – לוחמי גולני הפושטים. היו אלו "בני מסס", ויקטור רוט, אדרנויד סיירו – ואברהם אוזט – סמלים וטוראים" עם "ציוון פרלמן ואהוב חזקירו – כל עם ישראלי" אשר הכריעו את הקרב. הם אלו "אשר ברימונים", בעוזים ובמקלעים, הסתערו על המצודה בונש טרופה ובגוף שכגול קרעיהם", הם אלו שהתחמיזו בחימה למאות האבירות, הקשיים, העיפות, תנאי השטוח הקשים והתנודות האויב. הם "תפסו פיקוד", פינו ונפצעים, דבקו במטריה והגינו לשיאים מופלאים של אהות לוחמים. רק בשעות הבוקר של ה-22 באוקטובר 1973 הושלמה המשימה. 55 מלחמי החטיבה נפלו בדרך הארוכה והקשה לשחרורו ה"עינים של המדינה". 79 לוחמים נוספים נפצעו. יותר מ-16 שעות החלפו מהם הרגע (21 באוקטובר, שעיה 00.00) בו סיכם המח"ט אמיר דורי את התדריך ללוחמים בעיר מסעדה במלחים: "הוטל علينا לשחרר את החרמון. עיני כל המדינה צופות בכם. להתראות לעלה", ועוד לרגע הנadol (22 באוקטובר, שעיה 11.00).בו שמעו את בצל'ה צועק באלהות ונרגש ונפעם – "החרמון בידי גולני הקשיבו תחנות כל העולם".

למעשה התרcosa הלחימה באויב הסורי, שהיא ערока בעמדות טובות ושולטות בשטח נרחב מחוץ למוצב, במסגרת ארבע שעות אוור ל-22 באוקטובר 1973 מ-2.00 אחר חצות ועד 6.00 לפנות בוקר. הסורים שלטו עם מאות חיל'י חי"ר וקומנדנו בגירה רחבה מ"רכבל תחתון" במערב ועד "מצוב החרמון" בדרום, מ"עיקול הטנק" בדרום ועד "אוכף 800" בצפון, לרבות "גבעה 24", "המצוק", "רכבל עליון", "גבעה 16" ו"גבעה 17". מולם נלחמו באירועים, באומץ ובהתמדה שתי פלוגות מגדוד "אריות הנולר", כל לוחמי "הבוקאים הראשוני" בפיקוד יודקה פلد, לוחמי פלוגת הסיור (הפלס"ר) בפיקוד שMRIHLA וויניק, וטור ממונע, שכללו 7 טנקים בפיקוד רס"ן יוסף ניסים, פלוגה מבסיס הטירונים, מחלקת מרגמות מתנייעות ומחלקת הנדסה עם שני דחפורי "די-9".

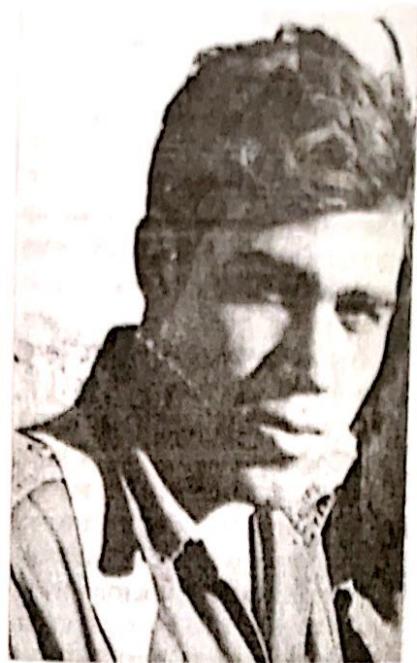

מבצע "קינוח" – כיבוש מוצבי החרמון (21-22 באוקטובר 1973)

למרות כשלון התקפה ב-8 באוקטובר 1973 היה ברור למטו"ל, לחפ"ק פיקוד צפון, למח"ט גולני, ללוחמיה ולמפקדיה, כי יש לעשות נסיגן נוספת שתחזק חיוני זה, שערכו הצבאי-אסטרטגי היה רב יותר. לא בכדי כינו לוחמי חטיבת גולני את המוצב הישראלי הנגדל בכתף החרמון "העינויים של המדינה". היו במוצב החרמון, הנдол והחשוב במוצבי צה"ל בחזית הצפון, מתקני התראעה, מתקני הצפית ומתקני בקרה משוכלים ביותר של חילות האויר, הקשר והמודיעין. הפעולה לשחרור מוצב החרמון נדחתה מספר פעמים, עד שניתן היה לדכו כוחות מתאימים וסיווע אוורי וארטילרי. בימים 19 ו-20 באוקטובר 1973 היה החשש, כי לא יהיה אפשר לבצע את הפעולה בתוך שתי יממות כמתוכנן בשל מגן האויר הגורע. השמועות על הפסקת האש הכללית העומדת בפתח והודיעות כאלו 40 מאנשי המוצב עדין נצורים בקומה התחתונה וממשיכים בלחימה, הביאו את שר הביטחון משה דיין לכל החלטה להורות למטו"ל לבצע את הפעולה בליל ה-21-22 באוקטובר 1973. בלילה שלפני הפעולה (ליל ה-20.10.73) כבר התקיימה תצפית מיחידת סיור נבחאת, ב"מצפה שלגים", והושלם תכנון המבצע והתייעום עם חיל-האוויר.

מבצע "קינוח" תוכנן כמבצע דו-וחטיבתי מתואם להתקפתليلלה, שבוצע עליידי חטיבת גולני וחטיבת הצנחנים (בפיקוד אל"ם חיים נאדל) בסיווע מסיבי של חיל-האוויר ובסיוע ארטילרי צמוד. ראיונה הופעלה כבר בשעות אחת"צ (21.10.73) חטיבת הצנחנים, שהונחתה במבצע מוסך במספר סבבים של מסוקים במרומי החרמון בעורף הסורים, והחללה בכיבוש הרכס מצפון לדרום. סה"כ הונחו כ-600 צנחים (תחילתה הגדוד של סא"ל חזי שלח ואח"כ הגדור של סא"ל אלישע לשם), שכבשו במשך הלילה את כל יעדיםם מול התנגדות קלה יחסית והשלימו את ההשתלטות המלאה על "מוצב הפיתולים", "מוצב המזוק" ו"מוצב החרמון" הסורי. בפעולה נהרגו שני צנחים. בערב ה-21 באוקטובר 1973 הופעלה חטיבת גולני שוב בהתקפה ישירה בשני ציריים, כוח ורגלי וכוח ממונע, מאזור הכפר הדרומי מגיד'לם סאל עבר מוצב כתף החרמון. הקרב היה ארוך ועקוב מדם, ומשך בהפגנות קוצרות כל אותוليل. החיללים הסורים, שהיו מאומנים ומצוידים היטב, נערכו בעמדות שלוטות, דוכן ככול' מהן למוצב. חילוי גולני נלחמו הפעם בקרוב על "העינויים של המדינה" בעקבות מיזוגת במינה.

ת.נ.צ.ב.ה.
דוד מכלור
1953-1973

...תְּמִימָן וְעַכְלָה אֲנֵנְכֶם
וְאַתְּ יְלִיאָה הַמְּגִילָה וְהַלְּבָרֶךָ
כְּנַחַת לְמִזְבֵּחַ, כְּלִבְנָה
אֲלֵיכֶם נְחָמָדָה שְׁבָרְבָּרָה.
וְאַתְּ תְּמִימָן אֲנֵנְכֶם
וְאַתְּ תְּמִימָן אֲנֵנְכֶם
וְאַתְּ תְּמִימָן אֲנֵנְכֶם.

א. מ.ה.

קווים לדמותו של דוד זיל

ACHI נולד ב-27 למרץ 1953. בהיותו בן חדש עברה משפחתו לגור במושב חצב, במסגרת התנועה "מן העיר אל הכפר". כאן ביקר בנם הילדים ולאחר מכן בבית הספר הייסודי, שם למד שנתיים.

את המשך לימודיו בכיה"ס הייסודי עשה בכיה"ס בגדה (שנה אחת), כיוון שעברנו לאמן קוצר לגור ב„כנות“. נזדינו הסתיימו בשירות, ואхи המשיך את לימודי הייסודיים כאן. לאחר ביה"ס גדרות המשיך למדוד ב„אורט“ רוחבות במגמת מכונות הכותלות שלוש. שנות לימוד. מכיוון שלא ניתן לו לעبور בחינות בוגרות במסגרת זאת, נרשם לאחר לימודי ב„אורט“, לבית ספר אכטורי לבוגרות בת"א. עם גיוסו נותרו לו 3–2 בחינות להשלים כדי לקבל את תעודת הבגרות.

מכיוון שלמד מכונות, הייתה ליlicht הגיוס מעוניינת לגיסו לחיל החימוש בתנאי קבוע ל-5 שנים, עם כל הבעיות הניליות לחותמי קבוע. אנחנו בבית התלהבנו מון הרעיון וניסינו לשכנעו שיסכים להתגייס לחיל החימוש. אולם הוא לא נתה לכון זה ולא התלהב כמוונו. בהיותו בעל „פרופיל“ צבאי מצוין, העמדתו לפניו שתי ברירות בשלב זה, ללכת גולני או לשוריון. הוא קיבל בהתלהבות את רעינו השירות בגולני גדור „העץ הבודד“ – דבריו, וכל דבריו השכנעו שהשרות בגדור זה הוא מפרק וקשה, לא הניאו אותו מהחלתו.

לאחר שישה חדש טירונות מפרכים עבר לקורס חובשים קרביים, וסופח לנזוד המפורסם של גולני. החלה סיירה של תקופות עבוקה קשה. חרמו – تعالה – רצועת עזה – תרגיל חורף, רגילה בת שבע, וחוזר חיללה. יום היכיפורים הנורא „תפס“ את אחיו בחופשה בבית.

כשהמטוסים החלו לנחות בשמיים, היה אחיו בית הכנסת יחד עם אבי. אמי, אחוותי. ואני יצאנו החוצה כדי לנשות להבין מה קורה. ראיינו את דוד בא במרוצת הביתה. הוא ביקש מאמי שתמהר ותכין לו את המדים מפני שהוא מוכרכ ליצאת חזזה לצפון.

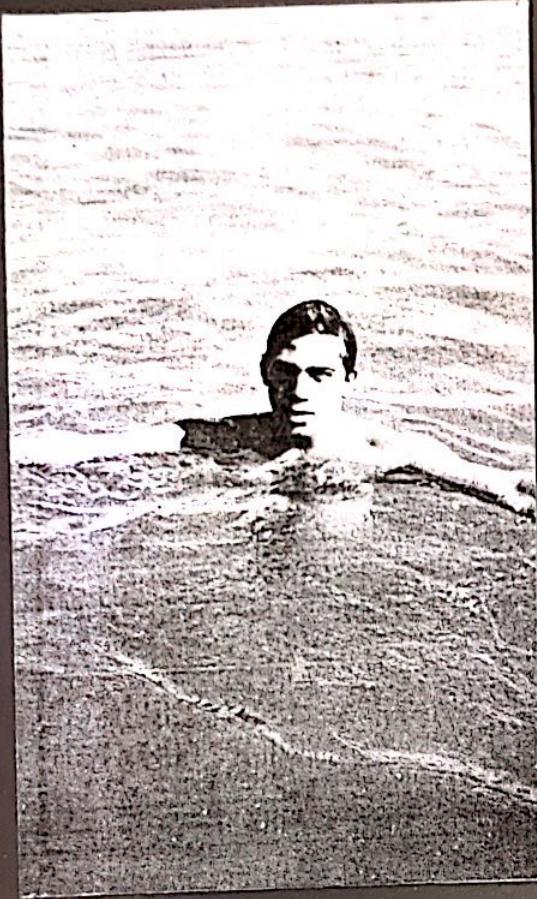
(את החדשות שמע בדרך הביתה מבית הכנסת). אמי הפעירה בו שלפחות „ישבר“ את הצומל לפני, אך תשובתו הייתה – „אין זמן עכשו לשטויות אלה“. מכיוון שהופשו אמרה הייתה להסתיים 4 ימים לאחר מכן, מדין לעדיין מוכנים. הוא לבש אוטם כפי שהיה, ויצא מייד לדרך. מז לארינו אותו יותר.

את הגודד שלו הצליח להזbulk על הגולן. ב-24 לאוקטובר נערכה והתקפה הנוגעת על המוצב הישראלי הכבוש שעל החרמון. חיל גולני רשם היסטוריה בקרבת יתកשה והזהה. זונד שהשתתף בהתקפה, נהרג מפצעת צף סורי בשעה שטיפל בפצועים.

רות מלון

כותבים לזכרו של דוד זיל

האדם את צפנות ליבו. ממעט היה בדברו על עצמו. לעומת זאת הרבה לדבר על נושאים שעניינו אותו, כמו המתמטיקה שאהב או מחשבים, נושאים שנייםiani אישית לא הבנתי בהם. יכולתי רק להיות נוכח בזיכריהם שלו עם אחרים שמכנים בדבר. כשהיה פוגש אדם שיכל להזכיר לו ימיעד. נוסף על חומר אהב, היה מיד קופץ עלי ושותע אותו. דוד נמשך לצד הראיili שבמקצועות הלימוד. גם באורט וגם באנקורי, לשם הלכנו יחד לאחר אורט, כדי להשלים את הבגרות. הוא השתドル להיות בסדר בכל המקצועות. אך השיקע את מרבית מאמציו במתמטיקה ופיסיקה.

בבליום היה ספונטני מאד. היה מבצע דברים ללא תכנון מוקדם — כמו רחצה ביום באמצעות החורף כשאני יושב על החוף, ועוד מקור וצופה בו. הוא היה מנperf לשלים بيידו מרוחק, עד שבקשי ראייתי את היד שלו, ואודה שפעמים רבות נבהلتني ופחדתי. גם לטיל אהב, במיוחד אם כרך היה הדבר ברוחצה ביום. הינו יוצאים לאכזר, וישנים בחוץ או באיזו אכסניה, אבל העיקר להיות ליד הים.

ACHI HAYA NILODUTO YED SHKET, BIYOSH VESGOR, LEMOROT SHAHYO LO BIL HATNAIM LAHOT YED MAFONIK VOKFROI, MAACHAR VENOLD LAACHAR SHETI BENOT. TANIMID HAYA CHSON BAGNOU VEBUL COCH PIYO RAB, AKH HOA LA AYNEL OTTO LEHATGOSHTOT VEHAGANT CUCH. BEMIRVOT SHAHYO BON HAYLIM BTAKUFOT BAHA CHAL LLMOD BEUSHRAT, HAYA CHOR HAIBITA LA PUF, MOCHA VEHOBOL MFONI SHATHBIVSH LEHACHZIR MCOCOT LEMATKIPPIO. UD SHUFUM ACHAT ABIHS SABIR LO SHAMS BRETZOVO LEHAFSIK LKABEL MCOCOT, ULIOU LASHIB LILIDLIM HAMCIS CENOMLOM. VACCO, KEN HAYA. LAACHAR CAMA KERBOUT, FSKO HACHBOROT LHOPOUF UL GOFU. MEAZ LA HATSHAMES BACCHOU LZURK ZO. OTTO ZMUN HACH LBKAR BZERIF HATZOFIM VOLKARAT CEL FEULAH BKN HAYA NRGASH VOTMID HKPFD SHAHNIBA HIROKA TAHEIA NKIA VEMGAZAT.

AHD MATHBIVYO HAABOVIM BIYOTRA, HAYA — TIOLIM. BACL HAZDMONOT, CSRK YCUL HAYA, HAYA YOUSA UM KOMZ CHBVRIM TOBIM (BRASHEM MIKA AOVI ZIL) — CDI LETIYL BARZK. BMIMOHD AHAV AT HAZPON. HOA HAYR AT HAKINROT VSBIBTAH VAT RMT HAGOL, CATF YD.

THECHBIVI ACHAR SHAHIA TBOU BDMO, HAYA SHAHIA. SHAHIA BA LHOFSHT SHBT YDUNO SHBBOKER ZIL BDRKO LIM. AM HAYA AMTZUI HACHBORA AO LA, HOA HAYA BCOCO ASHDOD. ZAT LA HAYTA BUAH BASHBILU LELCT BRGOL MUSHRUT LASHDOD VEBZHORA. HAYA CHOR SHOF BZHORA NDHOT SHCLICZ HLMMA AT GOFO HRSOON VERSHARI. LETHBIVIM HAYA FOGNA, RK LAACHAR SHSIS LEOZOR LEROV BZRCHIYA. HOA HAYA UOSHA UBUDOT SHONOT. NOSEU LTAL-ABIV LHBVIA SCHORAH, FORK AOTHA, MSDR AOTHA BCHANOT, VMCHLK MZRCIM LLEKHOOT BCBTHIM. HOA HAYA MODU LDAGNA HAIOUMA SHL HOROI LGBVI CL MASHHOA UOSHA BGOLNI. CMUT SHULM LAA SIFER LNU UL PRUTI HSROT. YDUNO RK AT MKOM HAMCAO, VGM ZAT, LAACHAR "TCHKIR". TANIMID HGRINU AOTANO SHHOA VCHBVRU LMUSAH AIMOS UOSHIM CLOM, STMS NCHIM AO KORAIIM SPFRIM. DBRIM LASHOSM NDUO LNU YOTER MAOCHR, MMKOROT ACHRIM.

TCHONA ZAT, HAZCUN LHRIGUY, BAH LIIDI BETOI BITER UZCHMA BUTH HMLCHMA HAACHRONA. TUDUNA ULICZ. HGLIOOT HARBOT SHLACH BACL HAZDMONOT, PNFN SHNPL. ROT MCLOF.

CSHROTSIM LDBER UL DOD KSHA LDBER BKOL RM. CSHTMATHILIM LDBER AZODOTYO, MORIDIM AT HATOU VOUVERIM LDBER BNIMMA SKETA, LA ROUSET. CI COHA HAYA DOD. FEULOTYO LA AYU MLWOT KOLLOT ROUSHIM VHZDIM, VCHOTROT. CL MAH SHUSAH USAH MATZK CHOBET CHII HYZOMIM, KAILO ACHL.

AINI YODU AM YSH MISHOHO HAMCIR AT DOD. CLOMRA, TZON YKOLAT LZFOT AT DBRIOU VOFULOTYO LFENI SHIBCUIM. KSHA LI LACHAMIN SHAHIA MAGLA LMIOSHOO MBNI

את דוד הכהני בשנות נעוריו, בגיל שайн בו דאגות למחה, וקמתה ורק המחשנה ניצד לנצל את החיים בוצרה הicy יפה.

אני זכרת יום חמים מאד. השמש שלחה קרינה במרעה. לשוזף את הגופות החשופים של שניהם משתוגבים במשחק מתקות על פניו החוף. אני ודוד.

תמיד אהב להיות פעילות. לשחק במתקות. להרחק לשוחות. הוא לא היה מסוגל לשבת סתם. פעמים רצח למד אותו לשוחות. הiyeti אומرت: „דוד, אתה עדיין ציר מכדי לקחת על עצמך אחריות כוותא“. והוא בשלו. „את מוכרכה לדעת לשוחות כדי שתוכל להכנס אליו למים.“

שמעתי איך אהב לעזר בבית לאביו. ויחד עם זאת, אהב לצאת לבנות עם חבריו, כל עוד אפשר, כל עוד צעירים, ולא לחכות לויקנה. באחד ממכתביי אליו כתוב: „טוב לנצל את החיים כל עוד אנו צעירים, אחרת, שנהייה זקנים, נפטר על שלא ניצלנו את הזמן“. אך הגורל התאכזר לו. הוא אהב להתבונן, להתפעל מהונן.

יוצא היה לטייל בטבע, להתפעל מהונן. לא הרבה זמן הכהני אותו. אבל למדתי לדעת בזמן הצעיר הזה, שדוד היה בחור חריף, מלא מרצ, ואמן מאד לחבריו. הוא ומיכה אורוי, היו תמיד יחים, עליזים ושמחים.

...גם בזמנים לא נפרדו.

**צ'יפי
asdod**

הינו קבוצה קטנה של צעירים שלא מצאו מקומות בחני החברה המקובלם על בני גילנו. על החנורוה לנו — דוד, מיכה ואני. יותר מאוחר, הטרוף — אלינו אייצק מרוחבות. העיסוק העקרוני היה — טיוולים. עם סיום כתה ח', יצאונו שלושתנו לעשרה ימים לגליל. מיכה היה המנהיג. הוא הכריר כבר אז את האזורי אליו חי שם. לעומת מיכה, שהתיידד בקבוצות עם אנשים והיה בעל בטחון בחברה, דוד היה סגנון וbijesh.

אני חשב שככל פעם שבאתה אל דוד הביתה, מצאתי אותו לומד. עם תחילת לימודיו ב„אורט“, היה לו קשה להסביר את החומר לימודיים. מאו, שקד על הספרים והמחברות, ללא הרף. גם לאחר שלמד את החומר היה עליו לדעת, היה ממשיך ומחפש

אני זכר מקרה שהיינו בחוף פלמחים ופתאות שמענו קראות מן הים. לפני שראייתי מה קורה, רץ דוד לים והתחל לשהות לכון החודש שצעק. תוך כמה דקות הוא הגיע אלינו, והם המשיכו לילכת על החוף כאלו לא קרה דבר.

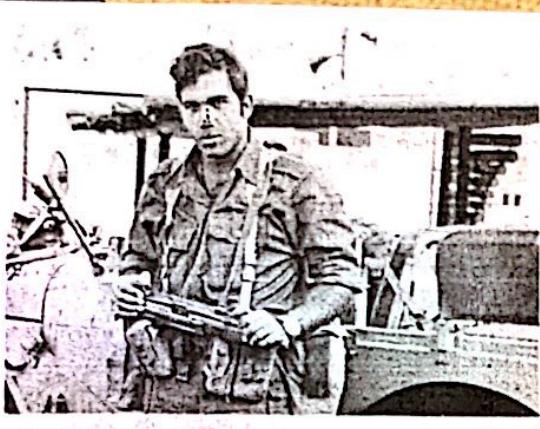
קשה היה להאמין כי הוא מתויש נקל, אך היו דברים שהוא לzech לב. אני זכר שלآخر קיבל את הרשות, נסענו במכונית של אביו ושותר אותה לו לעצמו מה. דוד לא עצר, והשטר רדף אחרינו. לאחר שערכנו, רשם לנו דוד ודוד פרח נורא וחשש לספר את הדבר לאביו. לבסוף החליט שהכי טוב לספר. אבל עד שהוא סיפר, הוא התרנס מאד. מקרה דומה קרה כאשר אבינו את המכונית. פשוט שכחנו אףה החניון אותה ודוד קצת נבהל. אבל זה היה אחד הדברים היחידים שחשש מabs, כיון שידע שהמכונית הינה כל הعبدת של אביו.

„אורט“ היה לו קשה להתרגל בתחילת, כי המשגנת היתה קצת קשוחה, או לפחות כך זה נראה לנו אז. היינו צרייכים שניינו לחזור ולבצע עבודות שונות, אך לבסוף התרגלנו. דוד אהב לטפל במכוונות. אני זכר שבימי בית הספר, היה היחיד שהיה בא לבקר אותי כשהייתי חוללה, ובמביא לי שעורי בית. הוא היה רץ בהפסקות אליו הביתה, והיה חוזר בריצה, או שואל את אפוני.

העניין היחיד שהיה נאה בו היה העובה כי מילתו היא מילת כבוד. כל שאמור שיעשה, עשה. כשאמר שיבוא ביום ראשון בשעה זו וזו, בא ביום ראשון בשעה המדויקת. תמיד ידעתי שאני יכול לטמוד עליו. לאחר שהתגיניס ו עבר לגולני. לא סיפר הרבה, מלבד מעסיעל הטוטורים בטירונות. אני יודע כמעט דבר על חייו בצבא. הוא היה עונה באוף כלבי על: „כמה קשה“, או דוד דומה. אף פעם לא התלונן על קשיים כלשהם בשירות.

שבעו לפני המלחמה, כשהעמד לקבול חופשה מיוחדת, תכננו לערוך טiol במכונית שכורה. זה היה לאחר אימון קשה ביותר בעבר. אך העניין לא יצא לפועל. בעבר. שבועיים, כמעט בסוף המלחמה, קיבלתי ממנו מכתב שהכל בסדר ולא עושים כלום. על מותו שמעתי לאחר המלחמה כשצלצלי לביתו, ושאלתי בחימיות אם דוד בנית. אז נאמר לי שדוד איננו.

יצחק גרשט

דברי חברים לייחידה:

מייקי המ"פ: קשה היה לעמוד על טיבו של דוד. טיפוס מסוגר מaad היה, ובשיותו לא רבות אשר קיימתי אותו, קשה היה לפתוח את סגורה לבבו. ברור היה לי ללא ספק שהבחור הינו אחראי ומסודר ביותר, ושכחובש (אך על פי שלא היה לי הזדמנות לבחנו לפני המלחמה) הוא מאה אחוז, יושע על מי לסמוך. וכן, בזמנן הקרב על החרמון הספיק אלחובש עוד מס' חברה לפני שנפל.

תוכנית אחרת שערמומי עלייה אצל דוד הייתה השקדות והרצינות. זכרו לי מתkopת עזה שהיה מנצל כל דקה פנויה. גם לאחר סיור מפרק במחנות הפליטים, היה מתישב במשרד (המקום היחיד ששיה רואיין לכך) והוא לומד.

נמרוד לוי: תמיד אני זוכר אותו כחובש הבישון והשקט, אדם מסוגר ואפילו (קצת מבולבל). מטרה אחת הייתה לו בחיים — ללמידה. נשלהן, לא' חסנו מיד בחסרונו, בכלל שהיה שקט כל-כך. אבל לאט, לאט אנו מעכבים את המציאות הנוראה שהוא איננו. אין את מי לשאל שאלות עמוקות: הוא חסר נורא. במלחמה נוכחות שנווסף להיזוּרְצִין, למdon, הוא גם גיבור. הוא היה גיבור החרמוני.

עובדות נוספות. לאחר "אורט", כשעשה את בחינות הבונירות, ניצל כל רגע פנאי שלו ללימוד. ויתר מאוחר, בצבא, באימונים הכى קשים, כשהכל הינו נחmis או קוראים ספרות קללה, דוד היה לומד.

הוא התעמק במתמטיקה ובמחשבים. העצמי בו את היכולת הזאת לריכוז בכל תנאי, שהגיעו לקורס. היויתי מדריך בקורס מכ"ם בגולני, כשהגענו לקורס. בוגל, ממדוי גוף, קיבל לידיו את המ"ג, הכליל הכבד ביותר לנשייה. בשלב מסוים עבר לקורס חובשים והצלח שס מארד. אני חשב שההתאים לו.

הוא היה גוד גוף ונדייב לב. האב מארד לעזרה לאנשים. ממש תקופה, הצבע הינו נפושים בכל יום שישי (כשהיוינו בחופשה), ושוב, אותה חברה — יוצאים לבנות בתל-אביב. הינו הולכים לסרט, נכסים לאכול. משהו. מיכה היה היחיד, אני חשב, שאי פעם הביא אותו בחורה. דוד התבונש מפני בנות. מעולם לא דברנו בנושא זהה, כי לא רציתי להזכיר אותו.

במשך המלחמה, נמצאתי בקרבתו ולא יכולתי לראותו, חשבתי עליו כל הזמן, וכשגולני עלו על החרמון, היה לי הרשה רעה. אחרי הקרב המר יידקתי לאיה, עניין, לאיילת השחר, וחיל השכיר את דוד ואותי רץ אליו. הוא בכח. כך נודע לי שוד איננו.

הונחה לו, מטרת בחיים. מארד ברורה. להמשיך למדור מתמעיקה.

מררכי

מיכה הלמן: דוד היה החובש המחלكتי שלנו. הוא מילא את תפקידו בمسئיות בלתי רגילה. זכר לי שבאחד האימונים קرتה תאונה ופנו התபוצץ מעלינו. דוד לא איבד את עשתונותו וטיפול באחד הפציעים במהירות. פועלת הבוק הוו שהיתה עיליה ביותר, הותה לבני חידוש. הכרתי אותו כאדם רגוע ושלו שהיה לומד בכל רגע פניו, אך מעולם לא על חשבון העובדה השוטפת של הטיפולים והריצה אחר האנשים כדי לחלק להם כדורי קמקוין בכל יום ג' בשבוע. ברגע הפיצוץ יצא משלותו והחל לפעול ב מהירות רבה ועוד בטרם הגיע האמבולנס עם הרופא, היה הפצע חבוש ומוכן לפינוי. הוא היה אחראי מאד. מדי פעם רأיתו בודק את חגורו והחומריים שבתוכו כדי שלא תהינה הפתעות בלתי נזומות.

אריק יעקובי: למדתי עם דוד באותה כיתה בבניה"ס אורט, ושם למדתי להכירו מקרוב. היו מקרים שדוד היה עוזר לי או ליתר החברים להתגבר על בעיה. לאחר סיום הלימודים התגייסנו לצה"ל וכל אחד פנה לדרכו. למרבה הפלא נפגשנו שוב בעבר שנה. שמחתי שיתאפשר לי לשרת עם דוד בצה"ל. האימונים היו קשים אבל דוד עוזר אותי, ובעורתו התגברתי על הקשיים. תמיד רأיתו עוזר לאחרים בתפקידו כחובש. אני זכר מקרה שארע במלחך אימון בקי"צ 73. היה يوم חם מאד. יצאנו לשטח להתאמן. חיל אחד הרגיש ברע, ודוד חשלג נגיש לו טיפול. אך הוא לא הסתפק בכך. למרות שנשא בעצמו ציוד כבד מאד,לקח על גבו את ציודו של החייל החולח ונשא גם אותו. אני זכר שכולנו הערכנו אותו מאד על כך.

'fe, 'jfid

פְּרֵשָׁה, הַיְלָדִים
פְּרֵשָׁה, הַיְלָדִים
נְקִינִית וְנְגִינִית וְקִינִית נְגִינִית
גֶּמֶגֶד וְגִימֶגֶד גִּינִי

הַיְלָדִים, הַיְלָדִים
הַיְלָדִים, הַיְלָדִים
פְּרֵשָׁה
פְּרֵשָׁה
גֶּמֶגֶד וְגִימֶגֶד גִּינִי

גִּינִי:
'fe, 'jfid, 'jfid

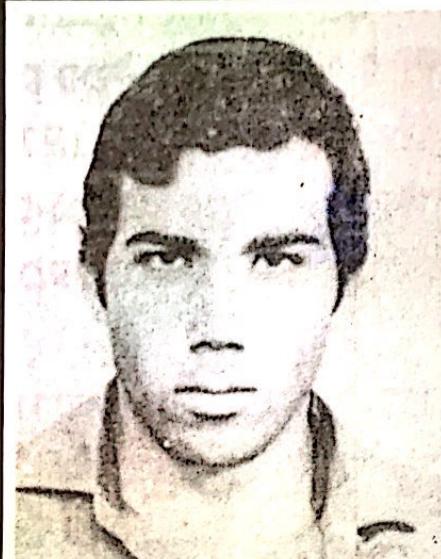
2 x

'fe, 'jfid

פְּרֵשָׁה, הַיְלָדִים
פְּרֵשָׁה, הַיְלָדִים
גֶּמֶגֶד גִּינִי
גֶּמֶגֶד גִּינִי

פִּירְעֹן, פֶּרֶא, הַיְקָדָם יְמִינֵיכֶם
הַיְקָדָם הַמְכַנֵּן וְסַתֵּת הַכְּבִיט
לְמַקְדִּשׁ שָׂרֵן
וְכָאִם שָׂרֵן,

"יְהִי זָכָרוֹ בְּרוֹד"

בְּנֵי...

פִּירְעֹן, פֶּרֶא, הַיְקָדָם יְסִיכֶל
פִּירְעֹן, פֶּרֶא, הַיְקָדָם יְצִירֶךָ
הַתְּנִינָה שְׁאָל
וְתִּמְקֹוּת יְמִינֵךְ
גְּדֻלָּת וְעִירִית פְּנֵיכֶם